

dağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Dr. Vakıf ÖZKUL

Prof. Zafer GENÇAYDIN

Veysel GÜLTAŞ

Nacip BAYTAŞ

Cüneyt ÖZKUL

Duygu OĞUZ

Mehmet ORHAN

İsmail BEYDEMİR

Nuri ONAT

İbrahim Cengiz YÜCEL

9/94

DERGİMİZ DÖRT YAŞINDA

Sayın Okuyucularımız!

Yıl : 4 Sayı : 37 Eylül-1994 tarihleri elinizdeki dergimiz üçüncü yaşını bitirip, dördüncü yaşına ayak bastı. Belirli bir düzeye gelen dergimiz dileriz ki daha iyiye ve güzele doğru sağlam adımlarla yürüsün.

Bunda, çok saygın ve yetenekli okur ve yazarlarımızın yanında hemşehrilerimizin de katkısını yadsıyamayız. Hepsinin yazarlıktaki ağırlıklarını, vurgulamak istediklerini toplumsal yaralarımızı ve vermek istediklerini ayrı ayrı dile getirmek istiyorum, tabii ki beceri ve meslek yeteneklerimin ölçüsünde. Fakat yükümün ağırlığı yapmak istediğimi bugüne kadar yapabilme olanağı vermedi. Beni bağışlamalarını dilerken, hepsine ayrı ayrı dergimiz ve derneğimiz adına teşekkürü bir borç biliyorum.

Şimdi de dört yaşına giren dergimizin ve derneğimizin bugününü sizlere yansıtmak istiyorum:

1990 yılında kurulan derneğimizin -daha önceki evrelerini bazı yazılarımda anlatmıştım- üye sayısı 117 olmuştur. Bugüne kadar çok küçük ödeme ile görevini yaptı sananların kırk üç kişisi denetçi raporu önerisi ve yönetim kurulu kararı ile üyelikten düşürülmüş ve 10 milyon borçları silinmiştir.

Dört yüz yirmi dergi abonesinin elli kadarı çeşitli nedenlerle abonelikten ayrılmışlardır. Üç senedir dergi gönderilmesine ve defalarca isimleri dergide yayınlanmasına karşın "vergi yüzsüzleri" gibi aldırış etmeyenlerden altmış yedi kişi abonelikten silinmiş, 16 milyonluk borçları üzerine "Ağın toprağı" serpilmiştir.

Geriye kalanların 199 kişisi de 1994 yılı dergi ödentilerini bugüne kadar göndermemişlerdir. (Altmış milyon Tl.) Posta, poşet adres kartı vs. giderler hariç, ilk çıktığı gün bin adedi bir milyona basılan dergimizin bugün beş yüz adedi 10 milyona bastırılmaktadır. Önümüzdeki sayıdan itibaren 1994 dergi borçlularını yayınlayacağız, kimsenin hatırı kalmasın.

Ağın dostu, değerli eski kaymakamımız sayın Hurşit Kuş'u uğurlama yazımızı sonraya bırakıyor, yeni kaymakamımızla ilgili hiç bir bilgi verilmediğinden sadece hoş geldiniz demekle yetiniyoruz.

Dr. Vâkıf ÖZKUL

ağın

**DÜŞÜN VE SANAT
DERGİSİ MUHABİRLERİ**

İsmail BEYDEMİR	Ağın
Gürsel KORKMAZ	Malatya
İ. Cengiz YÜCEL	İzmir
H. Caner ÖZKUL	Ankara

Sahibi
AĞIN Kültür ve Dayanışma Derneği
Adına

Dr. VÂKİF ÖZKUL

★

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

★

Yazı Kurulu
Nihat ASYALI
Dr.Vâkif ÖZKUL
Nihat İSPİR
Rüştü ASYALI
Zafer GENÇAYDIN

★

Teknik Yönetmen
Taner BERİKMEN

★

Yazışma Adresi
Necatibey Cad.Uysal Apt. No: 20/16
Tel: 230 11 54 06430-ANKARA

★

PTT 101843 NOLU
Çek Hesabı

★

Gönderilen yazılar yayınlansın
yayınlanmasın iade edilmez ve telif
ücreti ödenmez
Bu dergide yayınlanan yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

★

DERGİMİZ AYDA BİR ÇIKAR

Yıl: 4 Sayı: 37

EYLÜL-1994

Dizgi: Mes-pa Dizgi - 230 84 71
Baskı: Alp Mat.San.Ltd.Şti - 231 33 81

★

Kapak: Zafer Gençaydın
(Engelli Coşku)

5. AĞIN KÜLTÜR VE SANAT ŞENLİĞİ'NİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

-Gerçekten Kültürlü müyüz?-

Bu yıl, 22-23 Temmuz 1994'te Ağın Kültür ve Sanat Şenliği'nin beşincisi gerçekleştirildi. Demek ki şenliğimiz gelenekselleşmeye yüz tutuyor. Eğer sahip çıkarsak kurumlaşabilir. Ancak, şenliği bir eğlence ya da konser olma fukaralığından çıkarıp, özde ve biçimde gerçek kültür ve sanat içerikli bir niteliğe kavuşturmak gerekir. Zaten insanların kültürlülüğüyle övündüğümüz Ağın'a yaraşan da budur. Bu tür etkinlikler uzun zaman ve deneyim gerektirdiğinden, başlangıçta, bazı eksiklikleri ve beceriksizlikleri doğal karşılamak gerekir. 5. Şenliğin organizasyon ve uygulamasındaki kusurlarının bazı kırınlıklara ve kopmalara neden olmasına karşın, emeği geçenlere saygı duymamak olanaksızdır diye düşünüyorum. Yanlışlarda ve kusurlarda kasıt yoksa, "fırsatı ganimet bilip" ilgilileri yıpratıcı davranışlarda bulunmak ancak gelecekteki etkinliklere zarar verir. Birşeyler yapılıyorsa, yanlışları da olacaktır; hiç birşey yapılmazsa yanlış da yapılmaz.

Amacım burada Şenliğin eleştirisini yapmak değil. Şenlik sonrasında yapılan toplantıda konu ile ilgili görüşlerimi en açık biçimde ilgililerin önünde belirtmişim zaten. Her neyse, hepsi bir yana, bu şenliğin beni en çok düşündüren bir yanı vardı ki bana göre üzerinde önemle durulması gerekir.

Şenliğe katılan konukların hemen hepsi-başta Çankaya Belediye Başkanı, değerli hemşehrimiz Sayın Doğan Taşdelen olmak üzere-konuşmalarında Ağın'dan ve Ağınlılardan övgü ile söz ettiler: Okuma-yazma oranının yüksekliğinden, yetiştirdiği saygın kişilerden, hapishanesinin boş kaldığından vs. vs...

Türkiye'de en üst düzeydeki okuma-yazma

oranıyla, yetiştirdiği nitelikli insanlarıyla, "asayiş" durumuyla, hapishanesinin yıllardır boş kalmasıyla-ki hapishanenin kapısındaki kocaman bir eşek arısı "dalağını" gözlerimle gördüm-övünmek elbetteki her Ağının en doğal hakkıdır. Ama "kollektif bir narsisizmin" duygusallığına kapılmadan kendi kendimizi de eleştirebilmeliyiz. İşte beni en çok endişelendiren nokta da bu; gerçekten övündüğümüz ve övüldüğümüz kadar kültürlü ve uygar mıyız?

Önce, kültür ve kültürlü ya da uygar insan kavramlarına ne anlam yüklediğimiz açıklığa kavuşturulmalıdır.

Çok çeşitli kültür tanımları içerisinde biri var ki bence en yalını: "Nasıl yaşıyorsak kültürümüz odur." Yani yaşam biçimimiz kültürümüzdür. Konuşmamızdan yemek yiyişimize; oturuşumuzdan gülüşümüze; doğayla, insanlarla, hayvanlarla ilişkimizden oturduğumuz eve, dolmuş kuyruğuna girişimize dek; aklımıza daha ne geliyorsa, hepsi kültürümüzün bir parçasıdır. Bu anlamda kültürsüz insan yoktur. Nevarki kültürün düzeyi önem kazanıyor burada. Yani çağdaşlığı...

Çağdaş anlamda kültürlü insan ise, "doğa dediğimiz şu hazır gereçler dünyasını en yaşanılır bir duruma getirmek için tüm yeteneklerini (aklını, duygularını, becerilerini, istencini vb.) kullanarak sorunların üstesinden gelebilen insandır." diye tanımlanabilir. Başka bir deyişle, "çevresini değiştiren, isteyen, iyiye ve güzele yönelik uyanık bir bilinç besleyen, başdöndürücü bir hızla değişen dünyamızın dinamik yapısı karşısında ayakta durabilecek, yaratıcı güçlerle donanmış kişidir kültürlü insan. Yoksa, tabela okumaktan öteye geçmeyen bir okuma becerisinin insanı uygar ya da kültürlü yapamayacağı açıktır. Bu anlamda, Ağınl olarak kendi niteliklerimizi sorgularsak, varacağımız sonucu bili-

min ve aklın ışığında değerlendirmekle sorunlarımıza nesnel yaklaşabiliriz. Öyleyse;

-Barajın yapılmasıyla fiziksel coğrafyası değişen Ağın'da, -aradan çeyrek yüzyıl geçmesine karşın- bu doğasal değişime uyum sağlama çabalarının izlerine raslayamıyorsak; barajla birlikte zorunlu olarak değişen yeni durumu ne ekonomik ne de toplumsal yaşam açısından değerlendiremiyor ve duyarsız kalabiliyorsak,

-Mahalle içi sokaklar hala elli yıl önceki gibi toz-toprak içinde ve gübre kokuyorsa,

-Kemaliyeliler çağdaş Ferhat olmuş, Erzincan yolunu kısaltmak amacıyla dağları delerken, Ağınlı, Belediyenin kepçesini onartacak 150 milyonu bulamamanın ezikliğini yaşıyorsa,

-"Temizlik imandandır" diyen bir inancın sahipleri olarak gübreyi, kurban artıklarını, bulaşık suyunu, sigara izmaritlerini sokaklara atabiliyorsak,

-Baraj bölgesi ağaçlandırma çalışmalarını geliştirmek bir yana dikilenleri bile koruyamıyorsak,

-Değişmez kadermiş gibi, bu çağda hala sofralarımızı karasineklerle paylaşmak zorunda kalıyorsak,

-Piknik yapılan; Jandarma Çeşmesi, Enerle, Venk Deresi (Gürhan'ın Kavaklığı) gibi su başları-sahiplerinin hoşgörüsüne saygısızlık bir yana-çevre bilincinin uygarlığın ölçüsü sayıldığı çağımızda kullanalarca çöplüğe çevrilebiliyorsa,

-Aşağı Cami'nin yapısal özelliğine ve adına "tasallut" edenlerin saçmalıklarını paylaşıyor ve yapılanlara tepkisiz kalabiliyorsak kültürümüzle övünebilir miyiz?

Prof. Zafer GENÇAYDIN

KUŞATILMIŞ ŞİİR KENTİNE AĞIT

-Zafer KESKİNER'e - (X)

Gün bitti ah! Lidya'm
Kim biriktirir şiirini
Telaşın boşuna değilmiş
Henüz açarken kardelenlerin
Bahara çıkmam diyordun
Son şenliğini yaparken

Kent düşer söz kalır geriye

Yıkık tapınakların ağlaşıyor
Her taşında gözyaşı Artemis'in
Kirlili bir güneşin altında
Nerden sağlar şimdi
Tanrısal şarabını Dionysos!

Kent düşer söz kalır geriye

Ne zaman vurgun yesen
Şiir kanar bedeninden
Bırak yıkansın
Gözyaşlarıyla sokakların
Çürüsün hoyrat eli bezirgânın

Kent düşer söz kalır geriye

Ağzını açmış ölüm tanrısı Hades
Kuşanıyorum ne varsa taammüden
Vurmak için can alıcı yerinden
Beslesin şiirini rahmin
Döneceğim elbet bir gün
Gözlerinde balkıyan güneş
Ve bir avuç şiirle karşıla beni

Kent düşer söz kalır geriye

Veysel GÜLTAŞ

(X) 1983-1994 yılları arasında Manisa/SALİHLİ ilçesinde görev yapan Belediye Başkanı. Sanatın dostu, kültür etkinlikleriyle ismini şiir dünyasına uluslararası boyutta kazıyan, " Abdi İpekçi Barış Ödülü" sahibi.

GÖZLERİ NEDEN BAĞLIDIR ADALET TANRIÇALARININ ?

Veysel GÜLTAŞ

İnsanlık, tarih boyunca, ilkçağın adalet tanrıçalarının gözlerindeki bağın gizemini çözmeye çalışmıştır. Gözleri niçin bağlanmışır adalet tanrıçalarının? Adaletsizlik yapmasın diye mi? Yoksa o gözleri bağlı adalet tanrıçalarının, yapılan haksızlıklar karşısında utanmasın diye mi gözlerini bağlamışlardır? Bunun yanıtı bugün verilemediği gibi, çözümü de yapılamamıştır.

Geçmiş çağların labirentlerine girdiğimizde haksız yargılamaların olduğunu çok görmekteyiz. Yargının her kararda doğru olduğu savı tartışmasız kabul görecektir olsaydı, bugün Sokrat halâ güncelliğini koruyabilir miydi? Oysa Sokrat'ı yargılayan dönemin dört yüz yargıcından bugün hiç biri anılmıyor.

Günümüzde savunulmaması gereken, hiç bir zaman yasa tanımamazlık olmamalıdır. Yasaların eşit bir şekilde uygulanmasıdır önemli olan. Ancak yasaları uygulayanların yasanın insan için yapıldığının, adalet gibi yüce bir kavramın sancılı dönemlerde siyasal oluşumlardan etkilenmemesi, hukuku uygulayanların özellikle ceza adaletinin alet edilmemesi olgusu hiç bir zaman gözardı edilmemelidir. Aksi takdirde adalet adalet olmaktan çıkar, "gösteri adaleti" ne

dönüşür. Hitler diktatörlüğünün yaşandığı Almanya'da, "Berlin'de yargıçlar var" sözü bu bağlamda yargıçların dürüstlüğü ve tarafsızlığını belirlemede büyük bir anlam taşımaktadır.

Konusunun insan olması nedeniyle hukuk kendine insanı ve içinde yaşadığı toplumu baz olarak aldığı anda insanın toplumsal gelişimi içinde onun arayışlarına yanıt verebilmelidir. Bu nedenle yasa, insanın gelişmesini engelleyen, insan beyninin ürünü olan sanatı yasaklamanın ayıbını taşımamalıdır. Çünkü yaşam sürekli bir akış, sürekli bir arayış içindedir. Belli dönemlerde gerek hukuk kurallarından gerekse siyasal yapıdan kaynaklanan yanlış uygulamalar olabilir. Bu her toplumda yaşanmıştır. Siyasal iktidarlar olsun, yerleşik hukuk kuralları olsun günü geldiğinde insandan özür dileyebilmelidir. Özür dileyen iktidarlar ve onun yaptırım gücü olan yasalar alçalamaz, aksine adalet kavramına güç kattığı gibi onu daha bir yüceltir. Geçmiş yüzyılda Fransa'da sembolizmin kurucusu Baudlaire 1857 yılında müstehcenlikten mahkum edilmişken, bu büyük ozanın Fransız ulusuna onur veren bir insan olduğunun farkına varan Fransa, ölmesinin üzerinden yüz yıla yakın bir süre geçmesine rağmen yeni bir yargılama

yöntemiyle O'nu beraat ettirmişti. Yaşayan bir devlet büyüğümüzün bir kaç yıl önce bir açık hava konuşmasında, "Dörtnala gelip uzak Asya'dan/Akdeniz'e bir kısarak başı gibi uzanan/bu memleket bizim" dizeleriyle seslendiği gibi, yurdunu ve insanını seven, Türk dilinin yüzakı, o dünya yurttaşı Nazım Hikmet'i de siyasal kaygılardan arınarak niçin bir Fazıl Hüsnü Dağlarca ile, bir Tevfik Fikret'le, bir Mehmet Akif Ersoy'la, bir Necip Fazıl Kısakürek'le, bir Rıfat Ilgaz'la, bir Behçet Necatigil'le birlikte anmalıyım? Ve bu ülkenin çıkarını gözetmeyen nice haramzadeler mülküne mülk katarken bu ozanımıza bir avuç toprağı niçin esirgiyoruz, onu neden "bir köy mezarlığında" konuk etmiyoruz?

Yasa yürürlükte olduğu sürece yasadır. Ne varki gün gelir insanlık düşüncesi yerleşik yargıları aşar. Demek gerekirse hukuk kuralları yaşamın ivmesine uymak zorundadır. Geride kalarak antikalaşmamalıdır. Antika ise müzelerde sergilenir. Oysa hukuk her an insanlık idealini canlı tutmalıdır. Bunu gözönüne almayan sistemler, çürümenin önüne geçemezler. Şunu da unutmamak gerekir. Büyük sanatçıların hiç bir zaman affa gereksinmesi yoktur. Fanatizimin ve bağnazlığın tutsağı olmuş insanların bunu anlaması elbetteki güçtür. Ama insanlar arkalarına şöyle bir baktıklarında, kendisine yasak konulan, sürgüne gönderilen Sovyet totaliter düzeninin dışladığı büyük yazar Pasternak'ı, Alman faşizmine karşı amansız mücadele veren Berthold Brecht'i, Şili'nin Pablo Neruda'sını, Yunanistan'ın yurt dışına sürgüne yolladığı Yannis Ritsos'u, özgürlük şairimiz Namık Kemal'i, gün geldiğinde o ülkelerin insanları bağrılarına basmıyor mu? Artık üç bininci' yıla yaklaşırken insanlık çağdaş uygarlığın öncülerini takip-ten, karalamaktan vazgeçmelidir. Bu

insanlık ayıbından kurtulmalıdır. Bu nedenle, her ikisi de insanlık ideali peşinde koşan hukuk ve sanat birbirleriyle barışık olmalıdır. Bunu başaramıyan sistemlerde, hukuk kurumu, egemen ve baskıcı politikaların paslı ve kör bir silahı haline gelir. Bu düşünceye dönüşünce de, adalet tanrıçalarının gözlerindeki bağ da çözülemezcektir.

Yükselen değerler adına, duyarsızlığın daha bir katmerlendiği günümüzde insanlık neyin peşindedir? Vahşileşen kapitalizmin bugün insanımıza dayattığı düşünce, "kır şeyeyi, dön köşeyi" felsefesidir. "Kitabına uydurmak", "yasa tanımamazlık" beceri gibi gösterilmektedir. Toplumu sülük gibi sömürenlerin başta edildği toplumlarda hukukun işlevi söz konusu olduğunda hukuk ve onun uygulayıcılarına saldırılması en azından az gelişmişliğin ve hukukun üstünlüğüne inanmamanın bir göstergesidir. Günümüzde de yasa tanımayanların, hukukun üstünlüğüne inanmayanların, işlerine gelmediğinde burun kıvırdıkları, o insan hak ve özgürlüklerinin içinde yeşerdiği, yaşamın ve toplumun olmazsa olmaz kuralı olan, "Hukukun Üstünlüğü" adına, gelenek görenek diye dört elle sarıldıkları geçmiş tarihimizden bir Türk atasözümüz ile yanıt vermek istiyorum: "Töre konuşunca Han susar! "

Geleceğin insanlığa daha mutlu, daha çağdaş, insanı aklın doruklarına çıkaran ilkelerle dolu olması dileği, bir düş olmaksızın öte, her insanın yadsıyamıyacağı vazgeçilmez bir zorunluluktur. İnsanlık ve onun yasalarının uygulayıcıları da, adaletin gözlerindeki bağı çözdüğünde, işte o zaman, adalet tanrıçaları tarihin müzesinde yerini alacak, onun yerine sorumluluğu paylaşan, emeğin onrunu koruyan, insanı yücelten, eşitlikçi ve hukukun tüm insanlığı kuçaklayan evrensel ilkeleri anıtlaşacaktır.

BARIŞ'IN ARDINDAN

Sevgili Barış'ımız Ağın Uzungil mahallesinden rahmetli Henni'nin oğlu rahmetli öğretmen Mehmet Selçuk ve Dırıkkogilin kızları Emine Hanımın torunudur. Sevgili kardeşimiz ve Derneğimizin Yönetim Kurulu Üyesi Em.Hv.Alb. Aytekin ve Ece Selçuk'un oğullarıdır. Barış yavrumuz ve nişanlısı Hande'yi 5 Ağustos 1994 Cuma günü sabaha karşı görev yolunda şehit verdik. Onun değerini ve yeteneklerini Türk Basınının seçkin kalemlelerinden yaptığımız alıntılarla sizlere aktarıyoruz.

BARIŞ SELÇUK

1961 Yılında Aydın'da doğan Mehmet Barış Selçuk, 1983'te Ege Üniversitesi İktisat Fakültesi, daha sonra İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. 1986'da Yeni Asır gazetesinin İzmir'deki merkezinde gazeteciliğe başlayan Selçuk, Yeni Asır ve Günaydın gazetelerinde muhabir ve istihbarat şefi olarak görev yaptı. 1991'de Hürriyet Gazetesi Ankara Bürosu'nda çalışmaya başlayan Selçuk, parlamento ve Başbakanlık muhabiri olarak görev yapıyordu. İzmir Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Derneği, Parlamento Muhabirleri Derneği ve Başbakanlık ve Cumhurbaşlığı Muhabirleri Derneği'ne üye olan Barış Selçuk, Ekim ayında Hande Mumcu ile evlenecekti.

HANDE MUMCU

1963 Yılında Ankara'da doğan Hande Mumcu, Ankara Tevfik Fikret Lisesi'ni bitirdi. 1987'de Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun olduktan sonra aynı yıl TBMM Kütüphanesi'nde çalışmaya başlayan Hande, 1988'de Dışişleri Bakanlığı'na meslek memuru olarak girdi. Daha sonra bakanlıktan ayrılan arkadaşımız, kuruluşundan bu yana SHOW TV haberlerinde siyasi muhabir olarak görev aldı.

Hürriyet

AVUSTRALYALI KARDEŞİM

Ben sesli konuşuyordum, o ise sessiz. Barış, dinlerken anlatmayı bilen insandı. Çok konuşan insanın sözünü, zeka fışkıran küçücük ve espirili bir cümle ile keserdi.

O, bir sessizlik gladyatörüydü.

İtiraf edeyim onu uzun süre keşfedememiştim. Hatta Avustralyalıgından şüphe bile etmiştim.

Sonra birgün keşfettim. Kabahat bende idi. O beceriksiz değildi. Anlayamayan bendim.

Barış birden açılmıştı. Göreve gittiği her yerden hem haber hem atmosfer getiriyordu. Barış, benim büyük umutlarla bağlandığım genç ve güzel insanlar neslinin üyesiydi.

Not: İzmir'den Ankara'ya gelen Gazetecilere Avustralyalı adını takmışlardı.

Ertuğrul ÖZKÖK-Hürriyet

*

YİNE İYİLER GİTTİ

Bazen bu çocukları tek tek düşünürüm. Pırıl pırıl çocuklardır. Barış, bunlardan biriydi. İlginç bir çekiciliği vardı. Tatlı, espirili, akli başında, son derece güvenilir, gerçekten sevdiğim ve sevginin de ötesinde saygı duyduğum bir gazeteciydi.

ONLARI TOPRAĞA VERİRKEN

Barış Selçuk, Hande Mumcu ve Salih Peker'i dün alkışlarla, çiçeklerle toprağa verdik. Barış'ı çok özleyeceğiz. Babayığit, delikanlı, bilgili ve yürekli adamdı. Sadece basın'ın değil Türkiye'nin kaybıdır.

Emin ÇOLAŞAN - Hürriyet

KELEBEKLERİN ÖLÜMÜ

Hürriyet'in caddeye açılan ana kapısından hep koşarak çıktılar...

Demokrasinin telaşlı kelebekleri...

Bu sefer binlerce okuyucu-izleyici adına, politikada neler olup-bittiğini izlemek üzere Karadeniz kıyılarına doğru...

Karanlık bir gecenin şafak vakti haber geldi:

" Barış Selçuk, Hande Mumcu, Salih Peker, Hacı Ali Er bir otosüsün altında kalıp can verdiler..."

Dört arkadaşımızı, dört genç arkadaşımızı kaybettik.

Masalarının başında, koridorlarda, kapı eşiklerinde ağlaştık... Yüreklerimize ateş düştü...

Bekir COŞKUN-Hürriyet

*

YİNE MANŞET OLDUN

Barış, manşetlere aşık bir gazeteciydi. Kıvrak zekası, kültürü; dost canlılığı, sözünün eri kişiliği, espirileri, haber kaynakları ile kurduğu dostluk, Onu çok genç yaşta mesleğinin zirvesine taşıdı. Barış için "Hürriyet Gazetesi'ne Genel Yayın Müdürü oldu. Ya da Barış Bakan oldu" deselerdi şaşırmazdım.

Ama önceki gün, Sabah Gazetesi'nden Ergun Babahan'ın arayıp "Hamdi ağabey Barış'ı kaybettik dediği an şaşırdım. "olamaz, Barış ölemezdi." Telefon elimde, öyle kaldım. Halâ, «olamaz» diyordum. O, manşetlere alışık. Ama birgün kendisinin manşet olacağı hiç aklına gelmemişti. (!...)

Hamdi TÜRKMEN - Yeni Asır

*

GENÇ HAYATLAR SÖNDÜĞÜNDE BİR "ADAGIO" ÇALINIR...

Şahsen hiç biriyle tanışma olanağı bulamadığım genç haber ekibinin, ezilmiş bir arabada bitiveren hayatları, gecenin içinden süzülerek çevremde toplandılar sanki...

Yalnız saatlerde büyük müzik dinlemek, her zaman tartamayacağım kadar göz göz eder içimi...

Ama kalkıp görünmez ziyaretçilerime Albinoni'nin Adagio'sunu çaldım o gece...

Son bir veda şarkısı gibi...

Sonra öğrendik ki, kaza ölümü, bir Azrail kemendi gibi Mumcu'yla birlikte Barış Selçuk'u da, Salih Peker'i de, Hacı Ali Er'i de bir arada sarmalayarak söküp almış hayattan...

Çetin ALTAN - Sabah

*

HANDE ŞEVKAT

Friedrich Nietzsche, insanoğlunun zayıflıklarını güce dönüştürmesi gerektiğini söyler. Zayıf tarafın senin zaferini oluşturmaktadır.

Hande de aynen öyle yaptı. Bir dönemler kendisini acımasızca parçalamış olan medyada her akşam zaferini ilan etmeye başladı.

Barış Selçuk, yüreğinin derinliklerinde gerçekten iyi ve efendi olan insanların mahcup ifadesiyle.

Zülfü LİVANELİ - Sabah

*

YÜREĞİNDE SICAK LİMANLAR SAKLADI O...

Üzümlü Karakolundan konuştuğum Barış, oradaki askeri de, karşı tepelerde gizlenen genç yürekleri de aynı duyarlılıkla algıladı..Sürgünleri koparılan genç fidan-

ların acısını taa yüreğinde duydu.. Saraybosna'ya gitti, dönerken, ruhunu tek satıra yansattı :

"Kalbimin yarısı Bosna'da kaldı."

İşte gazeteci.. İşte insan...

Yaşam öyküsünü kırık, oynak çizgiler yerine, düpdüzgün ama rengarenk çizgilerle bezeyen bir delikanlı.. O, yüreğinin derinliklerinde binbir sınımsız liman gizleyen bir Boris.. Üstelik dostlarına her dem açık olan, korunaklı limanlar..

Boris.. İnan, seni genç meslektaşlarına hep anlatacağız.. İyi örnekler o kadar azki..

Faruk BİLDİRİCİ - Hürriyet

*

BOLİVYALI KÜÇÜK ASKER

"Benim sahilinde bulunduğum denizde kimse boğulmaz. Benim kullandığım araçta ölmez" derdin. Ne senin bulunduğun sahilde kimse boğuldu, ne de kullandığın aracı birine mezar yaptın. Keşke direksiyonda olsaydın demenin de bir faydası olacağını sanmıyorum tabii. Sen bu "Keşke" kelimesine sinir olurdun." Ya yapmayın, ya pişman olmayın abicim" derdin.

Yanlış olduğuna inandığın konuda, hiç bir zaman "Tamam" demedin. Bu senin geçmişinden gelen bir özellik. Geçmişteki mücadeleni anlatmaktan çok zevk alırdın. Sakın elini sallayarak, "Ulan, şimdi mücadeleden vazgeçtim mi? Dönekmiyim yani?" deme. Değilsin tabi. Sen ki 12 Eylül işkencelerinden geçip, sonra "Bana işkence yapanları bile affettim" diyenlerden değilsin. Bunu, bırak Faruk'un bilmesin, Saygı da öğrendi ve nasıl ağladı bir görseydin.

Mehmet GÜLER - Hürriyet

*

BARIŞ İÇİN SON YAZI

Barış'la Hürriyet Ankara Bürosu'nun başına geçtiğim 1993 Şubat ayında tanıştım. Meclis bürosunda parlamento muhabiri olarak görev yapıyordu. Başbakan'ı kuvvetli bir muhabire izletme niyetindeydim. Kısa bir süre sonra işin üstesinden gelecek muhabiri bulmuştum. Barış, bu kararı isabetsiz çıkarmadı. Başbakanlık makamında önce Süleyman Demirel'i, ardından da halefi Tansu Çiller'i gece gündüz izledi.

Kavrayışı, kültürü ve birikimi bakımından Türk basınındaki ortalamanın çok üstündeydi. Tek bir üniversite diploması onu tatmin etmemişti. İktisat okuduktan sonra Hukuk Fakültesi'ne girip, ikinci bir diploma almıştı. Türk basını ve Hürriyet'in geleceği için bir "değer" di.

Dışarı pek gösteremese de, feleğin çemberinden fazlasıyla geçmişti. 12 Eylül zindanları ve işkencelerini yakından tanımıştı. Devrimciliğin verdiği ataklığı, enerjiyi ve cesareti sonradan aynen muhafaza ediyordu.

Ve bütün centilmen ve sakın görüntüsüne tezat oluşturan bir macera tutkusu bilinçaltını kaplamıştı. Geçen yılbaşında Türk-Irak sınırındaki Üzümlü Karakolu'na bir muhabir göndermeyi düşündüğümüzde, bu göreve gönüllü talip olmuştu. Zor görevler, örneğin bir Saraybosna gezisi söz konusu olsa, akla tartışmasız onun ismi gelirdi.

Ve bu gözüpek insanın anlaşılmasız bir mütevazılığı vardı. Bunda kendisiyle barışık olmasının, oturmuş kişiliğinin, yaşının çok üstünde olan olgunluğunun önemli rolü vardı. Kendisini olup olmadık ön planlara atanlardan değil, geri çekenlerdendi..

Sedat ERGİN - Hürriyet

AYTEKİN SELÇUK'UN ACILARINI PAYLAŞANLARA YAZDIĞI MEKTUP

Sevgili Yavrumuz Barış;

05 Ağustos 1994 günü saat 04.17'de Ankara'dan Giresun'a nişanlısı Hande ve iki arkadaşı ile birlikte yaptıkları görev yolculuğunda geçirdikleri elim bir trafik kazası sonucu aramızdan ayrıldı.

Acı haber; TRT, özel radyo ve Tv. istasyonları, gazetelerin sürekli yayınları ile tüm yurda ve dünyaya kısa sürede duyuruldu.

Yavrularımızın, kişilikleri, dost ve arkadaş ilişkileri ve mesleki yeteneklerini içeren yorum anı ve haberler sevgili basın mensubu arkadaşları tarafından en sıcak duygularla yayınlanmaya devam ediyor.

Sevgili Hande ve Barış ;

Yaşamın en güzel mesleklerinin en verimli döneminde mutlu bir beraberlik içindeydiler. 21 Ekim 1994 günü evleneceklerdi. Başta biz aileleri ve tüm arkadaşları o gün heyecanla beklerken onlar beklemeye dayanamayıp bizleri dayanılmaz acılar, tarifsiz kederler içinde bırakıp hiç ayrılmamak üzere sonsuzluğa doğru elele uçup gittiler.

İki güzel insan bizlere sıcacık, insan ve yurt sevgisiyle dopdolu buram buram dostluk, coşku bazen hüznün ama hep sevgi barış kokan tertemiz, yıllara sığdıramadıkları gençliklerini anı olsun diye bıraktılar.

Onları uğurlarken, ailece tarifsiz dayanılmaz acımızı bizlerle yaşayıp, bizlerle paylaşan sizlere tüm dost ve insanlara, en içten duygularla teşekkür eder saygılar sunarım.

AMA EĞER...

Ya sonbahar
hiç gelmeseydi artık
üzümlerde

ne de ışık
güneşin
son damlasındaki
ne de olgunlaşıp
yeniden doğan şey
gözlerde?

Uyarmak için bir ağız
düzeltmek için bir göz
kaçıp kurtulmasaydı artık
kılden?

Sadece kara
dokunduğu yeri
bi teviye kömürleştiren
bir yıldırım yanığı gibi
kara bir leke olsaydı dünyanın rengi
radyoaktif sineklerin vızıldadığı?

Ama eğer
tüm vücutlar birer birer
tüm ağızlar
tüm gözler
bir duvar örselerdi ışıklarından
sadece ölüm yok edilebilirdi
duvarın dibindeki
ve hiçbir kara ateş hiçbir kül süngerini
silemezdi yaşamın anısını
ağacın ve buğdayın görünümünden
ve de güneşin salkımından
patlardı damla damla
sonbaharın şimşeği
bir öpücük gibi.

Fransızca'dan Çeviren;
Necip BAYTAş

Charles DOBZYNSKI

1929'da Varşova'da doğdu. Küçük yaşta Fransa'ya yerleşti. İlk şiirlerini 1950'de yayımladı.
Daha sonra birçok şiir kitabı yayımlandı.

Kaynağını gerçeklikten alan, güçlü ve güzel imajların beslediği şiirlerinde kimi kez politik,
kimi kez coşkulu bir insan sıcaklığı ağır basar. Birçok şiirsel çalışmalarının yanısıra Nazım'dan
çeviriler de yapmıştır.

SÖYLEŞİ

Uzun zamandır Ağın'a gitmemiştim. Bu seneki festivale gitmeye niyetim vardı.

Ağın'ın güzel havası, Uzungilin Çeşmeden akan buz gibi su, gece sessizliğinde öten kuşların güzelliği beni çekmiş olacakki kurban bayramında soluğu Ağın'da aldım.

Yeni belediye başkanımız Sn. Erol Korkmaz'la hoş beşten sonra Ağın Dergisinde yayınlamak üzere kısıda olsa bir söyleşi yapmak isteğimi kendilerine ilettim. Kabulünden dolayı teşekkür ediyorum.

-Nasıl bir belediye devraldınız? Belediyenin şu andaki durumu nedir?

-Geçen dönemde hiç bir çalışma yapılmamış. Sorunlarla dolu, harabeye dönmüş bir belediye devraldım.

Belediyemiz toplanan çeşitli vergiler, kiralara, su, otobüsler, ve feribotun sağladığı cüz-i bir gelirin yanında iller Bankasından alınan para ile giderlerimizi ancak karşılamaktayız.

1 hesap işleri müdürü, 1 ambar memuru, 1 tahsildar, 2 zabıta, 2 şöför, 1 kepçe operatörü, 1 hizmetli, 2 temizlik hizmetlisi, kadrolu elemanları ve 2 bayındır işçisi, 1 Pak-Fa temizlik işçisi, 2 feribot işçisi, 3 şöför ile belediyemiz otel katında hizmet vermektedir.

-Seçimlerden bu güne az bir zaman geçmesine karşın bu kısa sürede neler yaptınız?

-Saydam belediyecilik anlayışını benimseyerek, yapılacak işleri halkla, karşılıklı görüşerek anlattım. Halkla karşılıklı ilk toplantıyı 14 nisanda kahvede gerçekleştirdik. Bu toplantıları bundan sonra ayda bir gerçekleştirmek istiyoruz.

Keban Gölü Belediyeler Birliğine ait feribotun 17.5.94 tarihinde Elazığ Valisi Sn. Mehmet Canseven başkanlığında toplanan birlik üyeleri, Ağın, Çemişgezek, Pertek Belediye Başkanları Birliğin fesih kararını alıp, kendi öz malı olan feribotları aldılar.

Ağın girişi, fabrikadan, Ağın çıkışı uzun-
gil köprüsüne kadar, Atatürk Cad. boyunca
TEK'e ait elektrik direkleri, TEK Elazığ
Bölgeden temin edilen boya ve kayma-
kamlığın yardımı ile boyandı. Ağaçlar
ayıklandı, yol boyundaki selviler tıraşlandı.

Ankara Çankaya Belediyesinden alınan
56 adet çöp sepeti bakımı yapılarak uygun
yerlere yerleştirildi. Çöp arabasının her gün
çöp almaya çıkması sağlandı.

Adliye lojmanlarından, su ürünleri
koopereatifine kadar olan alana su şebekesi
döşendi. TEK koop. inşaat bilgesine su
sağlandı. Mezarların yeşilliğinin kuruma-
ması için motopompun 24 saat çalışması
sağlandı. Onbin adet karışık orman ağacı
pağnik köyü üzerine dikildi. Ankara
Atatürk Orman Çifliğinden bir kamyon süs
bitkisi ve bodur ağaç getirilerek şehir içine
dikildi.

Ağın dışında olup, Ağın'da ev yaptırmak
isteyen hemşhirlere ev ruhsatı verildi.
Otelin sıcak su ihtiyacı için, güneş enerjisi
yapıldı. Boya badana ve restorasyonu
yapıldı. Belediye garajının yeniden restore-
si için planlar yapılarak Bayındırlık
Bakanlığının onayına sunuldu.

Yiyip tadına dayomadığımız leblebimi-
zin, eski usullerle yapılabilen bir makine,
kaymakamımız Sn. Hurşit Kuş tarafından
yaptırılarak belediyemize hediye edilmiştir.

Karayolları 8. Bölge Müdürlüğü ile Ağın
içi ve mahalleleri asfalt projesi, Ekonomik
İstikrar Tedbirleri dolayısı ile beklemekte-
dir. İstikrar tedbirleri kaldırılınca
başlanacaktır.

-Uzun vadede ne gibi projeleriniz var?

-1973 yılında Sn. Sadi Kapısız tarafından
başlanıp 1980 yılında yarım bırakılan sosy-
al tesisler, belediye binası ve hamamın
yapımı tamamlanacaktır. Adliye lojmanları
karşısındaki dere doldurularak, çocuk parkı
yapılacak. Bu günkü çocuk parkı festival
alanı ile birleştirilerek, çay bahçesine
dönüştürülecek. Yol Ağın girişine kadar çift
yönlü yapılacaktır. Eski garajların üstü
kapatılarak modern hale getirilip, faaliyete
geçirilecek.

Ağın dışında olup, evleri olmadığı için
Ağın'a gelemeyen hemşhirlere için
Kent-Koop ortaklığı ile devremülk sitesi
gerçekleştirilecektir.

Belediyemize ait 40 bin dönüm arsa ve
arazinin halka satışı başlatılacak. Bu yönde
Arsa Ofisi Genel Müdürlüğü ile gereken
yazışma sağlanıp izin alınmıştır.

-Ağın Düşün ve Sanat Dergisi için neler
düşünüyorsunuz? Daha ileriye gitmesi için
neler öneriyorsunuz?

-Bu dergiye Türkiye genelinde gönül
verilmesi, binmsenip can-ı gönülden ilgile-
nilmesini bekliyorum. Dergide hep aynı
kişilerin yazıları çıkıyor diye tenkid edenle-
rin da yazı göndermeleri, derginin çıkmısını
bir kişinin üstüne yıkılmamasını diliyorum.

Yaptığım araştırmalara göre yeni
Belediye başkanımızdan halk memnun.
Başkanın Ağın'da yaşayan biri olması,
sorunları daha iyi tanıyıp çözümler arana-
cağına inanıyorlar. Çalışmaya iyi başladı,
inşallah böyle devam eder, diyerek kendisi-
ni yürekten kutluyoruz.

AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ
CÜNEYT ÖZKUL

KEBAN BARAJI GÖLÜ KIYISINDA KURULACAK DEVRE MÜLK SİTESİNİN AMACI;

Ağın'da evi bulunmayan hemşehrilerimize Ağın'da tatil yapmak fırsatı yaratmak, onları Ağın'da ağırlamak ve deniz turizmine alternatif olarak baraj gölü turizminin gelişmesine katkıda bulunmak.

VARSAYIMLARI ;

Arsa ve alt yapı Ağın Belediyesi tarafından sağlanacak olup, tüm proje Belediye tarafından yürütülecek ve işletimi Belediye'ye ait olacaktır.

Bu site 1 Haziran / 30 Eylül tarihleri arasında 15 günlük devreler halinde, 8 devre hizmet verecektir.

Evlerin M2'büyükükleri 35 M2' 45 M2 ve 60 M2' yani sırası ile 2,4 ve 6 kişilik olmak üzere her modelden 20 adet üretilecektir.

Tüm evler bir ailenin günlük yaşamında ihtiyaç duyabileceği her türlü donanıma sahip olacaktır (Buzdolabı, Televizyon, set üstü ocak Şohben çift ve tek kişilik yataklar, oturma gurubu masa, sandalye ve yemek takımı, tabak rosterie bardak, tencere, çaydınlık, mangal vs).

Site sakinlerinin hizmetine açılacak restoran, kafeterya, bar, mini market ve çamaşırhane olacaktır.

Tesisin sınırları içinde kalan arazi tüm devre mülk sahillerinin kullanımına açıktır.

Özel olarak oluşturulacak, yöresel sebze ve meyveleri içeren bahçelerde site sakinleri dilerlerse bahçıvanlık işleri ile ilgilenebilecekleri gibi ürünlerden de istedikleri kadar faydalanacaklardır.

Site sakinlerinin kullanımına yönelik deniz sporları kulübü kurulacaktır. Bu kulüp baraj gölüne uygun her türlü deniz sporları ekipmanına (deniz motoru, rüzgar sörfü, su kayağı, banana, ringo, deniz motosikleti) sahip olacak ve cankurtaran ekibi oluşturulacaktır.

Site sakinleri bu kulübün sunduğu aktivitelerden, -bu donanımın bakım, onarım ve amortisman giderleri için-belediye tarafından belirlenecek cüzi bir ücret karşılığında faydalanacaklardır.
11.05.1994

KENT KOOP

BATIKENT KONUT ÜRETİM YAPI

KOOPERATİFLERİ BİRLİĞİ

ANKARA

RENGARENK

Gökyüzünün maviliği kadar

Bulut bulut coşan

Uzayın sonsuzluğu kadar

Yıldız yıldız akan

Bir özgürlük arıyorum

Bir bebeğin gülümseyişi kadar saf

Bir tohumun yeşermesi kadar doğal

Ve dünyanın bütün çiçekleri kadar güzel

Bir özgürlük arıyorum rengarenk

Duygu OĞUZ

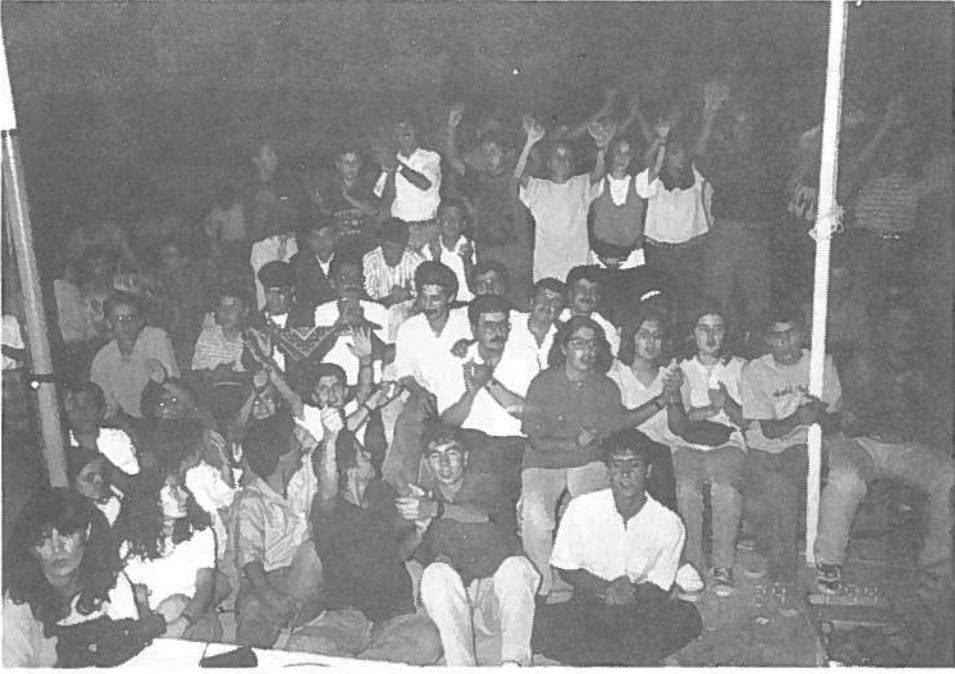
AĞIN KÜLTÜR VE SANAT ŞENLİKLERİNDEN GÖRÜNTÜLER

Şenliğimizi onurlandıran konuklar :
Soldan sağa: Ankara-Çankaya Belediye Başkanı hemşehrimiz Sayın Doğan Taşdelen, Elazığ Valimiz sayın Mehmet Canseven, TBMM Başkan Vekili hemşehrimiz sayın Kamer Genç ve evsahibi dostumuz Kaymakam sayın Hurşit Kuş.

Sayın Doğan Taşdelen 1995 AĞIN KÜLTÜR VE SANAT ŞENLİĞİ'Nİ maddi ve manevi olarak destekleyeceğini açıklarken.

Şenliğe katılan Ağın'lı gençlerden bir grup.

Çeşitli illerden şenliğe katılmak üzere gelen Ağınlılardan bir grup.

Şenlikteki kültür etkinlikleri'nden bir bölüm.

AĞIN DERGİSİ
SİZLERİN KATKILARI İLE
DAHA GÜÇLÜ OLACAK
LÜTFEN SİZDE ABONE ÜCRETLERİNİZİ
PTT 101843 NOLU
ÇEK HESABINA YATIRIN

ESKİ SEVDALAR SÜSLÜ

Gölgesi saraylardan aşan bir evimiz olsun,
Babil'e taş çıkartan bir asma bahçe içinde.
Açmaya hazır, salkım iri güller çardakta,
Çiçekler bugün pembe, yarın al olsun.

Onbeşine yeni değmiş bir güzel, atlas yatakta,
Elâ gözlü, ince belli, ipek saçlı bir ceylân.
"Şivesi, nazı, edası, handesi pek bi-bedel",
Gecemize renk katsın, gündüzleri hayal olsun.

Dalgalanan, taşan bir aşk, kadehine sığmaz yüreğin,
Boyası solmayan bir zevk-i sefa, un elekte, hamur tekne.
Altın yaldızlı sofralarda kuş sütü, şeker-şerbet bardakta,
Porselen kâselerden süzülen bal olsun.

Soldukça, gün aşırı, maviye boyansın gökler,
Samanyolu, yıldızlar... Bir lokma bulut karbeyazından.
Gel keyfim gel, bir bade sun içeyim divan tasından,
Dünya nasıl olursa olsun.

Mehmet ORHAN

Ankara - 1981

GAZEL GİBİ

Nerden düştüm bu aşkın Bermuda Üçgenine,
Dalgalar azaldı derken, şaha kalkıyorlar.

Nasıl girdim bilmeden sevda cehennemine,
Ateşim kül tutarken, yeniden yakıyorlar.

Neden seçtim bu kadar düşmanları dost diye,
Dirsek vurup, çelme takıp yolda bırakıyorlar.

Niçin durdum yoluna bunca azgın kişinin,
Zalim kırallar gibi kazığa çakıyorlar.

Niye koştum peşinden yüreği buz tutmuşların,
Arşın arşın kördüğüm kemende takıyorlar.

Anladım, bir kurtuluş çaresi yok bu işte,
Ateşten ırmak olup yoluma akıyorlar.

Mehmet ORHAN

Ankara - 1982

22/23 Temmuz 1994 günleri yapılan DÖRDÜNCÜ AĞIN KONSERİNDE :

İsmail BEYDEMİR

1- Sahneye konulan birçok çelenklerden, birinin dışında diğerlerinin kimler tarafından gönderildiğinin belli olmamasını,

2- Ağın'a şimdiye dek gelip geçmiş ve gelip geçeceklerle örnek olacağına da inandığımız, günümüz Ağın'ının haritasını oluşturan eski Belediye Başkanımız Sadi Kapısız'ın, protokola alınmasını bıraktık, hiç bir ilgi gösterilmeden, arka sıralarda oturmasından haberi bile olmayan, ön sıra ağırlayıcılarının, kasıt demeyeceğiz, unutkanlıklarını,

3- Hemen her ilkokulda oluşturulması kısa bir sürede bile mümkün bulunan çocuk korosuna katlanmaya razı olmuşken, arabesk çıkışlarla olayı tümünden sulandıran, sevgi çiçekleri adını, sıçan dikenlerine çevirmeyi, ve de bu gruba edilen giderin, kimlere neler kazandırdığının hesaba katılmamasını,

4- Yabancıya verilen değer küçüklüğü içinde, Urfalı sanatçı diye sunulan kişiye, müzik anlayışımızla alay ettirilmesini,

5- Hangi nedenle çağırılıp plakette sunulan yalın politikacılara birinci gecede politik konuşmalar yaptırılıp, ikinci gecede buna misilleme yapılabileceğinin tahmin edilmemesini,

6- Kimlere, hangi nedenle olursa olsun, bol keseden plaket dağıtılmasının Ağın Kültür ve Sanat şenliği ile ilgisinin ve de adı bile başka olan Dünden Bu Güne Ağın gösterisinin bu şenlikler sayısına katılmasını,

7- Satılan biletlerde yer numaraları olmasına karşın, hiç bir kimsenin kendi yerinde oturmamasına kayıtsız kalınmasını,

8- Bir siyasi grubun kararı ile, kimsenin parasız girmemesine karşın, saat 22.00 sularında kapıların ardına dek açılıp, paralı girenlerin ahmak yerine konulmasını,

9- Komitenin oluşturulması sırasında ustaca taktiklerle dışlanıp, sonradan bu kişileri küsmekle suçlamanın olaya neler kazandırdığını,

10- Zafer Gençaydın gibi ünlü bir sanatçı hemşehrimizin sergisinin yanına, sergilenmeye değmez karalamaların konulması ile, bu kişiyi küçümseme sonucu çıkacağının düşünülmemesini,

11- Sazlara mikrofon verilmeden sahneye çıkarılmasıyla, aslında zurna davulu olarak yapılmış davul sesinden başka bir sesin duyulmaması sonucu, oyuncuların ne oynadığının bilinmemesini oluşturmayı,

12- Önsıralarda ağırlanıp, bu hataları görmeyeceği sanılan, yahut görseler de kibarlık gereği yüze gelmeyeceğini sananlar tarafından sonradan rahatça eleştirdiklerini,

13- Büyük giderler karşılığı, duygu ve sanattan çok, midelere ve de gösterişe hitap eden bu yanlış dördüncü kez de sürdürülmesindeki deneyimsizliği,

14- Büyük başarılar elde edilmişçesine, rahatlık içinde uyuşup kalınan, geçen yıllardaki gibi bu yıl da, ne alındı ne verildi, Dernekle bu konser olayının ilişkisinin açıklığa kavuşturulmamasını,

Yalnız biz değil, konuşup tartıştığımız birçok hemşehrilerimizle birlikte anlayamadık.

ÖĞRETMEN ABDULLAH LÜTFİ BEY

-IX-

Nuri ONAT

Okuyup yazmanın, özellikle yazmanın yalnız işitsel ve görsel etkinliklerle olama yacağı kuşkusuzdur. Bu etkinliğe değim selliğin de katılması gerekir. Başka bir deyişle, çocuğun kasları bu düzeye ulaşmamışsa, sonucun verimli olamayacağı açıktır. Bunu, eğitimden anlayanlar bilirler. Hocanın bu konuyu düşünemediğini usumuz almıyor. O, ayrıntıya girmemek için bu konuya değinmemiş olabilir.

Abdullah Lütfi Bey'in alfabe öğretiminde sıra, gerçek anlamda devrim niteliği taşıyan yönüne geldi. Öyle bir devrim ki, muştucusunun ölümünden beş yıl sonra, 1936 yılında kökünü salmaya başladı. Bakınız ne diyor bu konuda, şamatasız, özgeci devrimcimiz : "Dil, tümcesiyle öğretilir. Ondan sonra da, sözcük ve heceye geçilir. Harf de hecenin, sözcüğün parçasıdır. Bir şeyin tümü işitme yoluyla öğretilirken, parça da o yoldan olmalıdır. Kulaktan benye girmesi gereken duyumu, gözle de yaptırılmamak büyük bir yanıştır. böyle olursa, hiç kuşkusuz ki, doğanın düzeni bozulur, doğa kuşkulandır. Çocuğun öğrenmesi, özellikle küçük çocuğun öğrenmesi, göz ve kulak aracılığıyla olur. Siz de okuyup yazma öğretimi için bu duyuyu kullanarak işe başlayacaksınız."

Daha önce de öğrendiğimiz gibi, yukarıdaki öneriyi eksik bulanlar, öğrenmenin yalnız bir açıklaması olduğunu

ileri sürenler çıkabilir. Bir bakıma doğru görüşte de olabilirler. Elbette ki öğrenme bu iki duyu yardımıyla olmamaktadır. Ama ileride görüleceği gibi, hoca, bu konuya da gereken önemi vermiştir, açıklaması yalnız anadiliyle ilgilidir.

Abdullah Lütfi Beyin önerilerindeki yerindeliği kanıtlamak için, biraz Geştalt psikolojisine, onun öğrenme kuramına bakalım. Ama, şunu da hemen belirtelim ki, hocanın geştaltçı görüşe yakın eğitim anlayışı olduğu halde, bu görüşü benimsediğine dair hiç bir ipucu yoktur.

Ruşen Alaylıoğlu ile Dr. Ferhan Oğuzkan'ın ortaklaşa hazırladıkları "Ansiklopedik Eğitim Sözlüğü" adlı yapıtta Geştalt psikolojisi şöyle tanımlanmaktadır: "Geştalt psikolojisi, yaşantıların birbirinden ayrı değil üniteler halinde incelenmesi gerektiği görüşünü savunan bir psikoloji sistemidir. Bu psikolojik görüşe göre, uyaran ne olursa olsun, organizma bir bütün olarak tepkide bulunur. Geştalt psikolojisi, hem iç gözleme, hem de dış gözleme yer verir. Bu psikolojiye göre, bütün parçaların bir araya gelmesinden ibaret değil, ondan fazla ve başka bir şeydir. Bu psikolojik görüş/davranışların açıklanmasında anatomik ve fizyolojik faktörlere önem verir, organizma ile çevrenin bir sistem teşkil ettiğini ileri sürer."

Tanımda ilginç nokta, "Uyaran ne olursa

olsun, organizma daima bir bütün olarak tepkide bulunur." yargısıdır. Bunun anlamı şudur: Varsayalım ki kırdı dolaşıyordunuz. Birden karşınıza büyük, korkunç bir yılan dikildi. Tepkinizi düşünelim. Gözleriniz büyür, işitme duygunuzla birlikte kulaklarınızda bir uğultu, ağzınızda bir kuruma, bedeninizde titreme başlamıştır. Yüreğinizin atışları sıklaşmış, renginiz atmıştır. Kaslarınız gerilmiştir. Kısacası, organizmanız bütünsel bir tepkide bulunmuştur.

Bir de bunun tam tersini düşünelim. Çok güzel, iç açıcı bir görünüm karşısındaydınız. Gözleriniz parlar, işitme duygunuz rahatlar, kaslarınız gevşer, ağzınız sulanır, kokuları daha seçkel durumda alırsınız. Birinci durumda düşünme gücünüz daralır, ikincisinde ise genişler.

Gösterilen her iki örnek de organizmanın bütünsel tepkisini kanıtlar. Gerçek de böyledir. Uyarılar karşısındaki tepkilerimiz, hep bu türdendir.

Okuma yazmada da durum böyledir. Çocuk, "BABA BANA KALEM AL." tümcesi karşısında şaşırır. Çünkü, uyarı bir bütündür. Buna karşılık, "BABA, KALEM, AL BANA" ayrı ayrı ezlekeye çalışırsanız, bir sonuca ulaşamazsınız. Çünkü ayrı ayrı öğretilmek istenen bu sözcüklerin hiç bir anlamı yoktur. Oysa, "BABA BANA KALEM AL" tümcesindeki sözler anlamlaşmışlardır. Bir de harf öğretildiğini düşünün. Durum daha da beter olur. Örneğin bir "A"nın, bir "B"nin ne anlamı olur ki, tepki gösterilsin. Herhangi bir harfle herhangi bir eşyanın, gene herhangi bir eşya ile herhangi bir sözcüğün ayrımı yoktur. Öyle ise, o öğretme biçimlerine özlük duymak bomboştur.

Geştaltçı öğrenme kuramı da şöyle açıklanıyor: "Zihin görevlerinin bütünsel niteliğine önem veren, öğrenmenin bütünü algılamakla başladığını ileri süren bir öğrenme kuramı."

Kısacası, bu bütünlük kuramında önce

bütünü görüyoruz, daha sonra da ayrıntılarla uğraşıyoruz. Bu öğrenme kuramında ne annenin memesi ne babanın burnu var.

Burada bir anımı anlatmama izin verilmemesin isteyeciğim. O anı şu: Erzincan merkez Cumhuriyet İlkokulunda öğretildim. Üçüncü sınıftan başladım, öğrencilerimi mezun ettikten sonra askere alındım. Hepsi üç yıl öğretmenlik yapmıştım. Birinci sınıfı okutmaktan çok korkuyordum. Deprem dolayısıyla memleketim olan Ağrı'ya atanmamı istemişim. Hemen de atadılar. Orada da üçüncü sınıftan başladım. Gene birinci sınıfı okutmaktan korkuyordum.

Bir gün, Muallim Mektebinden tanıdığım ve müfettiş olan bir arkadaş okula geldi ve bana şu öneride bulundu. "Nuri, bu yıl da birinci sınıfı okutur musun?" dedi. Ona verdiğim yanıt bugün vermişim gibi unutmuyorum. Verdiğim yanıt şu idi:

-Bana müsaade, az çok tecrübem olan sınıflardan birini okutayım gene.

-İleride o sınıfları daha çok okutursun, hele bir de şu miniklerle uğraş.

-Korkuyorum, ya başarılı olamazsam. Şimdiye değin hiç ilgilenmedim.

-Ben sana Rauf İnanın Almancadan çevirdiği bir kitap vereceğim. Onu oku, bütün zorlukları aşabilirsin. Hem, bundan sonra istediğin kitapları bildir bana, ertesi gün elinde olacaktır.

-Peki, bu yardımı yaparsan bir deneye yim.

Ertesi öğretim yılında birinci sınıf öğretmeni idim. Okula erken gidiyordum, çocuklarım da erken geliyorlardı. 45 öğrencim vardı, bu sayı, hiç bir gün 44'e düşmedi. Ben öğrencilerimden, öğrencilerim benden gayretli idik. Hep çocuklara buldurduğum tümceleri işliyordum. Sıcak günlerde sınıfın kapısını kapamıyorduk. Çişi gelenler olursa, bana sormadan gereğini yapacaklardı. Bu

önerimi, hiç bir çocuğun kötüye kullandığına tanık olmadım. Dersler sür'atle ilerliyordu. Sınıfın duvarları yeni öğrenilen tümceler, hece tarlalarıyla dolmuştu. Şubat ayına girdiğimizde öğrencilerim gürül gürül okuma kitabını okuyorlardı. Bu başarı, benim değil, yöntemindi...

Okuduğum Almancadan çevirme kitapta, Gestalt psikolojisiyle ilgili bir konu yoktu. Bu okuduğum ilk kitap, rahmetli Fuat Baymur'un ilk okuma ve yazma ile ilgili kitabıdır. O sırada Köy Enstitüleri de mezun vermeye başlamıştı. Onları sınıfıma aldım, derslerimi izlettim; onlara da ders verdirdim. Bu konuda da başarılı olduğumu sanıyorum. Onlara, Gestalt psikolojisinden söz ettim, dikkatlerini çektim, Yararlı olduğum kanısındayım.

Öğrenmedeki bütünselliğe uygunluğu dolayısıyla, gestaltçı kuram bilimseldir. Elbette ki bunun karşıtı olan kuramlar da vardır. Ama biz, bir sürü tartışmaya girmektense, bilimselliği kanıtlanmış olanı uygun gördük. Bu yolu seçişimizin bir nedeni de, öğretmenlere, özellikle genç öğretmenlere yardımcı olmaktır. Gerçekte, çeşitli kuramlar üzerinde durmak, bu kitabın konusu dışında kalmaktadır. Böylece boş yere bu kitabın oylumunu şişirmekten de sakınmış olduk.

Gestaltçı ruhbilim anlayışı, ruhbilim dalları arasında en yeni alanlarından. Bu bakımdan deneySELLİĞİ ile bilimselliği kanıtlamıştır. Gestaltçı öğrenme kuramı da, bu ruhbilim görüşü ile birlikte ortaya atılmıştır. Gestalt sözcüğü "örgütsel bütün" anlamına gelişormuş. Bu adı taşıyan ruhbilim de, "örgütsel", "Genel görünüş" özelliklerinden alınmış. Çünkü bu sözcüğü başka türlü yorumlamak olanağı yoktur. Buna göre, şöyle bir tanım da yapılabilir: Gestaltçı ruhbilim, aralarında bütünsellik ilişkisi olan nesnelerin tümünden algılanmasıdır.

Konunun üzerinde çokça durduğumuz yadırganmamalıdır. Konu, hem bu kitabın çatısını oluşturmakta, hem de genel öğrenme alanına getirdiği yenilikle çok

önemlidir. Bu ruhbilim ile önerilen kuram, ilk okuma yazma çağındaki çocuklar için daha önemlidir. Çünkü, yaşlı kişi, yaşantıları bol, bilgi dağarcığı geniş, yeni durumlara hazırlıklı kimsedir. Buna karşılık çocuk, yaşantıları az, bilgi ve anılara sınırlı, algıları ayrıntılara değil, bütün'e yönelik bir varlıktır.

Uyarının bütünsel olarak algılanması, genel kural olduğuna göre, yaşlı kişi de bu kuralın dışına çıkmamalıdır. Bir ressamı düşünelim. Bir görünüm karşısında ne yapar? Örneğin çok ilgisini çeken bir orman karşısındaki algılaması ne türdendir? Gestaltçı açıklamaya göre, ilkin ormanı bir tablo gibi seyretmeye başalar. Sonra ayrıntılarla ilgilenir. Bunun anlamı şudur: Kişi, hangi yaşta olursa olsun, uyarıyı ilkin bütünsel olarak algılar.

Bir müzik parçası için de durum değişmez. İlk müziği toptan olarak algılarız. Daha sonra, o da istersek çalgıların seslerini ayrı ayrı denetlemeye başlarız.

Burada iki sözcük üzerinde durmak istiyoruz. Bu sözcüklerden biri "yaşantı" öteki de "görüntü" dür. Kimileri, "yaşantı" sözcüğünü yaşam (hayat) karşılığı olarak kullanıyorlar. Bu kullanım doğru değildir. Yaşantı, bireyin algılayarak ve doğrudan doğruya etkinlik göstererek bilgi, davranış ve becerilerinin ürünüdür. Bu tanıma göre, yaşantı eski tanıma göre tecrübedir. Türk Dil Kurumu'nun hazırlattığı "Eğitim Terimleri Sözlüğü" adlı yapıttaki tanım böyledir. Rahmetli Prof. Salâhattin Ertürk de, eğitimle ilgili yapıtlarında sözcüğü bu anlamda kullanmıştır. Görüntü sözcüğü de gene yanlış anlamda kullanılıyor. Eski 'manzara' karşılığında kullanılan bu sözcüğün anlamı şöyle veriliyor: 'Film ya da şerit. Filmde tek devinimi gösteren resim.' Türk Dil Kurumunca çıkarılan Türkçe Sözlük "altıncı baskısındaki tanım da şu: "Görüntü, gerçekte var olamadığı halde varmış gibi görünen şey." Bu tanım açıklamalarına göre, eski terim 'manzara' değil, 'Görünüm' dür.

(Devam Edecek)

HABERLER

HAZİRAN-1994 Ayı içinde AĞIN Nüfus Müdürlüğüne ulaşan nüfus değişim durumunu gösterir çizelge:

I. DOĞUMLAR:

Mah. veya köyü	Doğanın baba adı, soyadı	cinsiyeti	doğum günü ve yeri
Zabulbar	Münir Serttaş	Kız	1.5.1994 İzmir
Pul	Yusuf Demir	Erkek	14.3.1989 Altındağ
Modanlı	Zülfük Yılmaz	Kız	6.4.1994 Güngören
Paşikli	Şener Uluşan	Erkek	28.9.1993 Üsküdar
Vahşen	Salih Durmuş	Erkek	24.3.1994 İzmit
A.Yabanlı	Necmi Topaloğlu	Kız	30.5.1994 Konak
Ekirek	O.Zeki Yapıcıoğlu	Kız	29.6.1981 İzmir
Ekirek	O.Zeki Yapıcıoğlu	Kız	16.12.1983 Konak
Vahşen	Muhamer Uslu	Kız	22.5.1994 Elazığ
Modanlı	Durmuş Yakar	Erkek	6.4.1994 Konak
Şıhlar	Ali Ekici	Kız	8.6.1994 Konak
Pağnik	Hüseyin Özcan	Erkek	8.6.1994 Keçiören
Pul	Selahatdin Karakaş	Erkek	1.6.1994 Ağın
Pul	İsmail Karakaş	Kız	20.5.1994 Ağın
Uzungil	Cihangir Oymak	Kız	4.6.1994 Konak
Kuzgeçe	Hüseyin Karagöz	Erkek	4.6.1994 Elazığ
Hastek	Hamit Güner	Kız	1.6.1994 Ağın
Modanlı	Muammer Şahin	Erkek	19.6.1994 Ağın
Hastek	Mustafa Güler	Erkek	23.5.1994 Eminönü
Hozakpur	İ.Turgut Cumurcu	Erkek	1.6.1994 Çorlu
Dingidar	İsmail Gezer	Kız	4.4.1992 Bahçelievler
Vahşen	Bülent Demirkol	Erkek	2.6.1994 Altındağ
Ekirek	Mesut Güder	Kız	29.5.1994 Artvin
Saracık	Ünal İkinci	Erkek	15.3.1994 Eminönü
A.Yabanlı	İlhami Demirel	Erkek	1.6.1994 Esenler
Ağdunut	Zülfikar Özer	Kız	1.6.1994 Fatih
Lollar	Şeref Çakar	Kız	16.5.1994 Ağın

II. EVLENMELER:

Mah.veya köyü	Baba adı-soyadı, nesi olduğu-kiminle evlendiği	Evlenme günü
Modanlı	Mehmet Akkaya kızı Handan-Elazığ'dan Rasim Canpolat'la	16.5.1994
Gemuğu	Burhan Çelik kızı Gülhan-Malatya'dan Murat Yılmaz'la	16.1.1994
Kuzgeçe	A.Adnan Ispanakçı oğlu Rıdvan-Ş.Karahisar'dan Nurten'le	25.4.1994
Gıranı	Ahmet Karadayı oğlu Orhan-Lollar'dan Fatma Çil ile	27.5.1994
Modanlı	Veysel Yılmaz oğlu Hüseyin-Elazığ'dan Bedriye Atas ile	13.6.1994
Paşikli	Rıza Yılmaz kızı Serpil-Bingöl'den Ramazan Bükek ile	8.6.1994
Ekirek	Ali Yapıcıoğlu kızı Nurgül-Erzurum'dan Erhan Demirtaş'la	13.5.1994

Gırani	Mehmet Karaoğlu Dursun-Saracık'dan Emine Düzgil ile	17.6.1994
Vahşen	Mehmet Çelik oğlu Mustafa-Tatarağası mah.den Canan Küçük'le	18.6.1994
Dingidar	Hüseyin Kılıç oğ.Kemal-Otlukbeli'nden	30.5.1994
H.Yusuf	Metin Ulaş kızı Zeynep-Beypazarı'ndan Hüseyin Kurtuluş'la	22.6.1994
Paşikli	Ramazan Yılmaz oğ.Zafer-Tirebolu'dan Aysel Öztürk'le	31.5.1994

III. ÖLÜMLER:

Mah.veya köyü	Ölenin adı soyadı	Öldüğü yer	Öldüğü gün	Doğumu
Vahşen	İmmigülsün Ertürk	Y.Mahalle	16.5.1994	1325 (1909)
Andiri	Ayşe	Andiri	1.1.1946	1300 (1884)
H.Yusuf	Pakize Özbey	Ankara	19.5.1994	1320 (1904)
H.Yusuf	İmmigülsüm Oğuz	Çankaya	30.5.1994	1317 (1901)
Hozakpur	Günsel Arıca	Ağın	5.6.1994	1950
Ekirek	Ayşe Yılmaz	Ağın	8.6.1994	1322 (1906)
Zalbar	Tevfik Karaağaç	Kırıkkale	20.5.1994	13321 (1905)
Andiri	Zeynep Deviren	Ağın	18.6.1994	1329 (1913)
Pul	Osman Karakaş	Pul	19.6.1994	1940
Pul	M.Necip Karakaş	Pul	19.6.1994	1987
Payamlu	Ali Yalçın	Altındağ	6.5.1994	1332 (1916)
Hastek	Ayşe Güler	Ağın	6.6.1994	1927
Hastek	Berat Özcan	Ergazi	7.9.1993	1991
Pağnik	Cevdet Özdem	Altındağ	19.6.1994	1937

I- Yeni doğan yavrularımızın ana ve babalarının, tüm yakınlarının gözlerini aydınlar, uzun ve mutlu yaşamlar dileriz.

II- Yeni evlilerimize ömür boyu mutluluklar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

III- Ölen hemşehrilerimize tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

On yıldır harap ve bakımsızlıktan yıkılmaya yüz tutmuş bulunan Ağın Deri Fabrikası, yeni sahibi hemşehrilerimiz Tanyol GENÇOSMAN tarafından, büyük masraflarla, onarılmakta olup, yakında hizmete girecektir.

Su ürünleri kooperatifi binası olarak Sadi Kapısız döneminde yapılan binaların bir bölümü kerevit ihracı için tesis durumuna getirilmek, bir bölümü kıyı kahvehanesi olarak şahıslar tarafından onarılırken, kayıkhanesi bölümü de gazino olarak (Belediye tarafından) hizmete sokulmak üzere yoğun bir çalışmaya alınmıştır.

Ağın girişini oluşturan bu kooperatif bölgesinden yukarı, yol kıyıları divarlanarak düzenleme yapılmaktadır. Belediyemizce yapılan bu imar işlemi, Ağın ana caddesi boyunca da sürdürülecektir.

Ölüm çizelgesinde de görüldüğü gibi; Pul köyünden bir hemşehrimiz, av tüfegiyle Karakaşlar'dan iki kişiyi vurarak öldürmüş, iki kişiyi de yaralamıştır. Katil yakalanmış olup, Ağır Cezada davası görülmektedir.

Yağışların az olması nedeniyle Ağın'da özellikle sulama suyu sıkıntısı çekilmektedir. Bu sıkıntı daha çok Sinor Hargı'nda had düzeyde duyulmaktadır.

TEMMUZ-1994 Ayı içinde AĞIN Nüfus Müdürlüğüne ulaşan nüfus değişim durumunu gösterir çizelge:

I. DOĞUMLAR:

Mah. veya köyü	Doğanın baba adı, soyadı	cinsiyeti	doğum günü ve yeri
Küzne	Sedat Aydın	Kız	24.6.1994 Konak
Modanlı	Adem Şahin	Erkek	24.5.1994 Konak
Payamlu	Şenil Kasabaoğlu	Erkek	28.5.1994 Konak
Vahşen	Hasan Uslu	Erkek	24.4.1994 İstanbul
Ekirek	S.İbrahim Yıldırım	Kız	27.5.1994 Söke
Hozakpur	Tevfik Tuncer	Kız	11.6.1994 Fatih
Ekirek	Mustafa Akgül	Erkek	26.6.1994 Yenimahalle
Saracık	Mahmut Yalçın	Erkek	15.6.1994 Afyon
Şıhlar	Soner Ergül	Erkek	9.6.1994 Fatih
Modanlı	Mehmet Akgün	Erkek	7.7.1994 Ağın
Pul	Ö.Mahir Alper	Kız	9.6.1994 Üsküdar
Ağdunut	Kubilay Yılmaz	Erkek	20.6.1994 Şişli
Hozakpur	O.Kağan Ünal	Kız	16.3.1994 Samsun
Payamlu	Şerif Eker	Kız	28.6.1994 Malatya
Gemuhu	İbrahim Uzunoğlu	Erkek	20.6.1994 Malatya
Dingidar	Hüseyin Güner	Kız	22.6.1994 Adapazarı
Saracık	Selami Şengül	Erkek	24.6.1994 Balıkesir
Dingidar	A.Baki Günay	Erkek	26.6.1994 Üsküdar
Hastek	Süleyman Özdemir	Erkek	29.7.1993 Ağın
Hastek	Taner Özdemir	Erkek	13.5.1994 Ağın
Hastek	Naci Aytekin	Erkek	6.7.1994 İzmit
Apuşma	Yakup Demir	Erkek	27.1.1994 Almanya
Gıranı	Selahatdin Yazıcı	Erkek	26.6.1994 Tarsus
Saracık	Saime Badır	Kız	7.7.1994 Eskişehir
Dingidar	Mehmet Güngörmez	Kız	24.6.1994 Eminönü
Saracık	Mehmet Yalçın	Erkek	23.6.1994 Bahçelievler
Zalbar	Mürsel Ayhan	Kız	13.7.1994 Ağın
Kuzgeçe	Hüseyin Sakallı	Erkek	2.7.1994 Keçiören
Hozakpur	M.Naim Atalay	Erkek	15.7.1994 Kaman
Uzungil	M.Bülent Bilgin	Kız	2.7.1994 samsun
A.Yabanlı	Abdullah Öksüzoğlu	Kız	24.6.1994 Elazığ

II. EVLENMELER:

Mah.veya köyü	Baba adı-soyadı, nesi olduğu kiminle evlendiği	Evlenme günü
Vahşen	Mehmet Başbozuk, kızı Gülşen-Balıseyh'den Murat Varlı	8.6.1994
Modanlı	Hüseyin Köseoğlu, kızı Filiz-Bakırköy'den A.Fuat Çimen'le	12.6.1994
Şıhlar	Necati Ergül, kızı Nebahat-Fatih'den Necati Erdoğan'la	16.6.1994
Payamlu	Latif Yıldırım, kızı Candan-kemaliye'den Engin Yavuz'la	18.6.1994
Hozakpur	Sadetdin Karadağ, kızı Melek-Uzungil'den Yavuz Baytaş'la	1.7.1994
Saracık	Muhitdin Satılmış, oğ. A.Yüksel-A.Yabanlı'dan Ayşe Türker'le	4.7.1994
Kuzgeçe	Mehmet Biçici, oğ. Hasan-Aydın'dan Fatma Vardar'la	15.6.1994
Saracık	Ali Demir, oğ. H. İbrahim-Arapgir'den Ulu Battal ile	22.6.1994
Saracık	Hurşit Karaoğlu, kızı Leyla-Keban'dan Soner Sarıoğlu ile	24.6.1994
Saracık	Sıtkı İkinci, oğ. Mehmet-Saracık'dan Nuray Demir'le	6.7.1994
Ağdunut	Ömer Özer, oğ. Zekeriye-Girani'den Fikriye Karadağ'la	5.7.1994
Hastek	Nihat Aladağ, kızı Özlem-Malatya'dan Akın Solmaz'la	3.7.1994
Şıhlar	A.Şemsi Coruk, kızı Güler-Arapgir'den Süleyman Genç'le	4.7.1994
Apuşma	Abdurrahman Özdem, kızı Emine-Erzurum'dan Şakir Arısoy'la	29.6.1994
Küzne	Hilme Türker, kızı Fatma-Hınıs'dan Muhlis Akın'la	25.6.1994
Kuzgeçe	Mehmet Sucu oğ. A. Serdar-Payamlu'dan Emine Eker'le	11.7.1994
Andiri	Mehmet Gündüz, oğ. Hüseyin-Girani'den Ayşe Aladağ'la	12.7.1994
Pul	Mehmet Yalçın, oğ. Hakan-Almuz'dan Arife Aytaç'la	15.6.1994
Saracık	Halit Yalçın, oğ. Vahap-Malatya'dan Yasemin Kılıç'la	12.7.1994
Vahşen	İsmet Ertaş, oğ. Ahmet-A. Yabanlı'dan Belma Demirel'le	8.7.1994
Zalbar	Arif Kaya, oğ. Selçuk-Görel'e'den I. Sun M. Ergül'le	24.6.1994
Dingidar	Adil Günay, kızı Zübeyde-G.O. Paşa'dan Düzgün Şahin'le	23.6.1994
Paşikle	Ömer Köksal, oğ. Hasan-Peşikle'den Şaziment Daşık'le	18.7.1994
Zalbar	Halit Varol, kızı Hatice-Tarsus'dan İbrahim Yıldırım'la	11.7.1994
Zalbar	Nazmi Kaplan, oğ. Mustafa-Saracık'dan Zeynep Çevik'le	5.7.1994
Uzungil	Kenan Çobanoğlu, kızı Güler-Yazıhan'dan Muharrem Günay'la	7.7.1994
Ağdunut	Zeki Erdoğan, kızı Semra-Artvin'den Coşkun Evbaşı ile	21.6.1994
Modanlı	Hamdi Akkaya, kızı Münevver-Arapgir'den Gürsel Ateş'le	18.7.1994
Lollar	Mustafa Akın, oğ. M. Sedat-Malatya'dan F. Özlem Dönertaş'la	14.7.1994
Küzne	Feridun Ballıoğlu, oğ. M. Mustafa, Çıldır'dan Tekgül Koca ile	23.6.1994
Apuşma	Süleyman Yıldırım, oğ. Soner-Kemaliye'den Arzu Akkaya ile	25..7.1994
Ağdunut	Ahmet Özer, oğ. Bekir-Şıhlar'dan Hülya Ezer'le	25.7.1994

Andiri	Mehmet Karataş, kızı Nuray-İzmir'den Güven Korkut'la	26.7.1994
Dingidar	İbrahim Sucu, oğ. Vahap-Develi'den Serpil Soybir'le	15.6.1994
Andiri	Naci Özdil oğ. Ömer-Modanlı'dan Fatma Şahin'le	27.7.1994
Uzungil	Hasan Niksarlı, oğ. Hüseyin-Horasan'dan Mavili Yaman'la	28.7.1994

III. ÖLÜMLEK:

Mah.veya köyü	Ölenin adı soyadı	Öldüğü yer	Öldüğü gün	Doğumu
Ağdanut	Şemsi Rabia Coşar	Avcılar	20.6.1994	1316 (1900)
Dingidar	Erol Yıldız	Dingidar	15.6.1994	8.3.1956
Gırani	Ayşe Bilir	Mamak	24.6.1994	1325 (1909)
Hozakpur	Ayşe Sıdika Yılmaz	Hozakpur	7.7.1994	4.5.1927
Payamlu	Ayşe Yalçın	Payamlu	14.7.1994	1340 (1924)
Paşikli	Hasan Ulucan	Paşikli	18.7.1994	1332 (1916)
Hozakpur	Zahit Özbey	Elazığ	14.7.1994	1932
Hozakpur	Zeynep Aksoy	Elazığ	14.7.1994	1340 (1924)
Andiri	Zekiye Güner	Mamak	15.5.1970	1318 (1912)
Uzungil	Erol Uysal	Beytüşşebap	28.6.1994	5 ? 1967 - PKK ile çarpışmada şehit olmuştur.

Doğan yavrularımıza analı babalı mutlu uzun yıllar, evlenen gençlere mutlu ve sağlıklı uzun yaşamlar, ölen hemşehrilerimize tanrıdan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

9.8.1994 AĞIN

İsmail BEYDEMİR

Özel Haber : Nihat İspir Direkten Döndü.

Ağın Kültür ve Sanat Şenlikleri başladığından beri Yazı Kurulu Üyemiz Nihat ağabeyimiz her yıl aldığı davetlere "icabet" etmek istemesine karşın bir türlü şenliğe katılmak nasip olmamıştır. Ancak bu yıl kesin bir kararlilikla katılacağını ve otobüs biletini de aldığını söyleyince, Dernek başkanımız Vakıf Özkul ağabeyimiz, Nihat İspir ağabeyi özel arabasıyla götürme konusunda ikna eder

Ancak Nihat ağabeyi Ağın'da göremeyince, Ankara'ya dönüşte, neden Ağın'a gelmediğini merakla sordumda:

"Anam, son dakikada direktan döndüm" deyince durum anlaşıldı, meğer Ağın'a hareket gününün sabahında buluşma yerine geldiklerinde Vakıf ağabeyin arabasında yer olmadığını gören Nihat ağabey, bavul elinde ortada kalıverir.

Zafer GENÇAYDIN

Yazı kurulu üyeleimizden Süheyla-Nihat Asyalı'nın Kızları ve damatları Selen-Can Tuğtekin çiftinin kızları Deniz 13 Ağustos 1994 Cumartesi günü, Ankara'da dünyaya gelmiştir. Genç anne-babayı ve ailelerini kutlar, Deniz'e sağlıklı ve uzun bir ömür dileriz.

Hemşehrimiz ve Dergimizin yazı kurulu üyesi Prof. Zafer Gençaydın Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığına atanmıştır.

Sevgili arkadaşımıza yeni görevinde başarılar dileriz.

Hemşehrimiz ve derneğimizin Denetim Kurulu Üyesi Selahattin Sakallı'nın Hüseyin ve Gül Sakalı'nın, 2 Temmuz 1994 Cumartesi günü Ankara'da bir oğula dünyaya gelmiştir. Genç anne-babayı kutlar, yavruya uzun ve sağlıklı bir ömür dileriz.

Hemşehrimiz İlhami Yaşar'ın kızları Süheyla ile Fahrettin Tözün'ün 2 Temmuz 1994 günü Ağın'da evlenmişlerdir. Gençlere mutlu bir ömür diler, ailelerine kutlarız.

Gecikmiş bir haber: Hemşehrimiz rahmetli Şevki Samur'un kızı Gülseren ve Osman Öz'ün oğulları (yeğenimiz) Onur ile Semra-Mehmet Aşçıoğlu'nun kızları Gamze 6 Nisan 1994 günü Ankara Hilton Oteli salonlarında evlenmişlerdir. Gençlerimize ömür boyu mutluluklar diler, ailelerini kutlarız.

Zeynep ve Rahmetli Ahmet Aksu'nun oğulları Mustafa Karataş'ın torunu Engin Yusuf Aksu ile İlknur Öztepe 21 Ağustos 1994 Pazar günü İzmir'de evlenmişlerdir. Gençlere ömür boyu mutluluklar dileriz.

AĞIN

Uzungil mahallesinden rahmetli Reşit Güven'in kızı Servet ve eşi Mustafa Bostancıoğlu'nun kızları Serap ile Alaattin 2 Temmuz 1994 tarihinde Şirinyer Belediye Düğün Salonunda evlenmişlerdir.

Gençlere ömür boyu mutluluklar diler, aileleri gönülden kutlarız.

Alibabagilden rahmetli Hüseyin Erbakan'ın torunu Vezni Erbakan'ın oğlu Selçuk ile Zeren 30.7.1994 Cumartesi günü İzmir Fuar Evlendirme Salonunda evlenmişlerdir.

Gençlere ömür boyu mutluluklar diler, aileleri gönülden kutlarız.

Vahşen'li Kaptangil'lerden emekli öğretmen Eyüpali Taşbaşı'nın oğlu Hakan ile İzmirli Adil Yalkınoğlu'nun kızı Melek 29.8.1994 Salı günü İzmir Konak Maksim Düğün Salonunda evlenmişlerdir.

Gençlere ömür boyu mutluluklar diler, aileleri gönülden kutlarız.

İzmir Haber
İbrahim Cengiz YÜCEL